

WAT DE HUISDOKTER ZICH NIET MAG LATEN ONTNEMEN.

„Een bindend besluit, om geen ziekenbriefjes af te geven, is derhalve even verstandig als een bindend besluit, om geen broomkali voor te schrijven”, zegt H. KOCH.

Ik ben het er niet mee eens, maar dat doet er niets toe. In Amsterdam bestaat het bindend besluit en wij hebben ons er aan te houden. Toen dus in Augustus van het vorige jaar een mijner patiënten ziek was en een briefje vroeg, weigerde ik het te geven. Toen een tijd later de werkgever een briefje of een inlichting vroeg, weigerde ik deze te verstrekken en in beide gevallen wees ik er op, dat niet ik, de behandelende geneesheer, doch een door den werkgever aan te stellen controleerend geneesheer, die zoo noodig op mijn medewerking kon rekenen, de gewenschte verklaring aan den werkgever had te verstrekken.

Uitkeering van ziekengeld wordt geweigerd. Rechtszaak. Ik word als getuige gedagvaard. Beroep op mijn ambtsgeheim, verwijzing naar de aanstelling van controleerend geneesheer en naar het bindend besluit van de afdeling Amsterdam. De rechter zegt, niets te maken te hebben met het bindend besluit, en meent dat mijn ambtsgeheim hier niet ter sprake kan komen. „Indien ik u bijzonderheden vroeg omtrent de ziekte, waaraan patiënt geleden heeft, dan was het wat anders, maar ik vraag u slechts naar het al of niet in staat zijn tot werken gedurende een bepaalden tijd; daarop dient u te antwoorden”, voegt de rechter mij woordelijk toe. Ik blijf weigeren. Evenals in het geval door KOCH aangehaald, wijst de rechter mij er op, dat hij mij kan dwingen en dreigt hij met gijzeling. Ik meen in mijn recht te zijn en weiger eenige verklaring af te leggen. De rechter vraagt dengene, die mij heeft laten dagvaarden, of hij gijzeling wenscht. Tot mijn genoegen antwoordt deze, vermoedelijk uit eerbied voor den Amsterdamschen artsenstand, dat hij voorloopig geen gijzeling wenscht. Van te voren had ik den rechter verklaard, ook in geval van gijzeling geen inlichtingen te zullen geven.

Zelfs PINKHOF meent, dat ik in dit geval de gewenschte inlichtingen aan den rechter had moeten verstrekken. Dan had de werkgever dus verkregen wat hij wenschte, zij het dan via den rechter. De werkgever had dan inderdaad „met recht” kunnen zeggen, dat de behandelende arts gedwongen kon worden, de verklaring omtrent arbeidsongeschiktheid van zijn patiënten te verstrekken. En al zal dan in de meeste gevallen de werkgever niet dezen kostbaren weg gaan, principieel is dan toch uitgemaakt, dat ons bindend besluit in ieder geval geen voldoende rechtsgrond heeft.

Ik meen dus, dat wij op het standpunt moeten blijven staan, geen verklaring omtrent arbeidsongeschiktheid te geven in onze hoedanigheid van behandelend geneesheer. En wanneer zulks niet mogelijk is, omdat wij dan tegen de wetgevende macht ons verzetten, dan ook afschaffing van de bindende besluiten in zake de geneeskundige verklaringen door den huisarts, betreffend arbeidsongeschiktheid van zijn patiënten.

Amsterdam, 25 Maart 1923.

A. KROPVELD.

De werkgever *mag* verkrijgen, wat hij terecht wenscht, en wat hij ook noodig heeft: zekerheid, dat de man, die uitkeering verlangt, daarop recht heeft. Hij *kan* dit verkrijgen door van zijnentwege daarnaar onderzoek te laten doen. Dat is de eenvoudigste weg. Dien heeft hij versmaad, meenende het wel van den behandelenden geneesheer te kunnen vernemen. Dat is hem niet gelukt. Zoo is hij gedwongen, den duurderen en minder eenvoudigen weg te kiezen: een proces. Hierbij verneemt hij, dat de man niet kon werken en dat hij, werkgever, dus moet betalen. Geloof niet, dat hij nu zal roepen: „hoera, ik heb die dokters met hun bindend besluit klein gekregen, want de dokter heeft tóch gesproken”. Neen, hij zal denken: „dat is eens, en nooit weer; ik *moet* mij nu wel een controleerenden dokter aanschaffen, want die dokters met hun „bindend besluit” hebben mij geleerd, dat *ik* niet, *gelijk de rechter*, hen ten mijnen behoeve als getuigen kan oproepen”. En dan zal hij toonen, de kracht van het bindend besluit dáár te hebben begrepen, waar KROPVELD meende, dat het krachteloos was geworden.

PINKHOF.